

— ٤٦ —

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ لِعِنْدِ خَتْمِ الْقُرْآنِ

دعای امام سجاد علیه السلام به وقت ختم قرآن

﴿١﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْنَتَنِي عَلَىٰ خَتْمِ كِتَابِكَ الَّذِي

(۱) خدایا! تو مرا به پایان رساندن قرائت قرآن تیاری دادی؛ قرآنی که آن

أَنْزَلْتَهُ نُورًا ، وَ جَعَلْتَهُ مُهَيْمِنًا عَلَىٰ كُلِّ كِتَابٍ

را به صورت نور فرستادی، و بر هر کتابی که نازل کردی، شاهد و نگهبان

أَنْزَلْتَهُ ، وَ فَضَّلْتَهُ عَلَىٰ كُلِّ حَدِيثٍ قَصَصَتِهِ ،

قرار دادی، و بر هر سخن و کلامی که بر خوانده‌ای برتری دادی.(۲)

﴿٢﴾ وَ فُرْقَانًا فَرَقْتَ بِهِ بَيْنَ حَلَالٍكَ وَ حَرَامِكَ ،

وجداً کننده‌اش ساختی، که به وسیله آن بین حلال و حرمت جدایی انداختی، و آیات

وَ قُرْآنًا أَعْرَبْتَ بِهِ عَنْ شَرَائِعِ أَحْكَامِكَ ، وَ كِتَابًا

به هم پیوسته‌ای است، که از برکت آن، راه‌های آحکامت را آشکار کرده‌ای، و کتابی

فَضَّلْتَهُ لِعِبَادِكَ تَفْصِيلًا ، وَ وَحِيًّا أَنْزَلْتَهُ عَلَىٰ

است که هر چیزی را برای بندگانت در آن بیان کرده‌ای؛ بیانی جامع و رسماً، و وحی

نَبِيًّكَ مُحَمَّدٌ - صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ - تَنْزِيلًا ،

است که بر پیامبرت محمد صلی الله علیه و آله فرود آورده؛ فرود آوردنی به حق.

﴿٣﴾ وَ جَعَلْتَهُ نُورًا نَهَتَدِي مِنْ ظُلْمِ الضَّلَالِ

(۳) و آن را نوری قرار دادی، که در پرتو پیروی از آن از تاریکی‌های

وَالْجَهَالَةِ بِاتِّبَاعِهِ، وَشِفَاءً لِمَنْ أَنْصَتَ بِفَهْمِ
گمراهی و نادانی، به عرصه گاه هدایت راه یابیم، و شفا برای کسی که با رعایت
الْتَّصْدِيقِ إِلَى اسْتِمَاعِهِ، وَمِيزَانَ قِسْطٍ لَا يَحِيفُ
سکوت به آیاتش گوش فرا دهد، برای آن که مفاهیم و معافی اش را درک کند، و
عَنِ الْحَقِّ لِسَانُهُ، وَنُورَهُ لَا يَطْفَأُ عَنِ
واقعیت هایش را با دل و جان تصدیق نماید، و ترازوی عدلی که زبانه اش از حق
الشَّاهِدِينَ بُرْهَانُهُ، وَعِلْمَ نَجَاهٍ لَا يَضِلُّ مَنْ أَمَّ
منحرف نمی شود و نور هدایتی که روشنایی برهانش، از برابر بینندگان خاموش
نگردد، و پرچم نجاقی که هر کس به جانب آین استوارش قصد کند، گمراه نشود،
بِعُرْوَةِ عِصْمَتِهِ. ﴿٤﴾ اللَّهُمَّ فَازْأَفَدْنَا الْمَعُونَةَ
و هر کس به دستگیره عصمتیش در آویزد، دست های هلاک کننده به او نرسد.(۴)
عَلَى تِلَاقِهِ، وَسَهَّلْتَ جَوَاسِيَ الْسِنَتِنَا بِحُسْنِ
خدایا! هم اکنون که ما را به تلاوت قرآن یاری دادی، و عقده های زیا همان را به
عِبَارَتِهِ، فَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَرْعَاهُ حَقَّ رِعَايَتِهِ،
زیبایی عبارتش گشودی، پس ما را از کسانی قرار ده، که حق این کتاب را چنانکه
وَيَدِينُ لَكَ بِاعْتِقَادِ التَّسْلِيمِ لِمُحْكَمِ آيَاتِهِ،
سزاوار آن است رعایت کنند، و تو را با اعتقاد تسليم در برابر آیات محکمش
وَيَفْزَعُ إِلَى الْإِقْرَارِ بِمُتَشَابِهِ وَمُوضَحَاتِ بَيْنَاتِهِ.
اطاعت نمایند، و به پناهگاه اقرار به متشابهاتش، و دلایل روشنش پناه برند.

﴿۵﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ- صَلَّى

(۵) خدایا! تو قرآن را بر پیامبرت محمد صلی الله علیه و آله مجمل و

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ- مُجَمِّلاً، وَأَهْمَمَهُ عِلْمَ عَجَابِهِ

سربسته نازل کردی، و دانش شگفتی‌هایش را به طور کامل به او الهم

مُكَمَّلاً، وَوَرَثَتْنَا عِلْمَهُ مُفَسَّراً، وَفَضَّلَتْنَا

فرمودی، و علم آن را به عنوان تفسیر به ما ارث دادی، و ما را بر کسانی که از

عَلَى مَنْ جَهَلَ عِلْمَهُ، وَقَوَّيْتَنَا عَلَيْهِ لِتَرْفَعَنَا

دانش قرآن بی خبرند برتری دادی، و قدرت آگاهی از حقایقش را به ما عنایت

فَوْقَ مَنْ لَمْ يُطِقْ حَمْلَهُ. ﴿۶﴾ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ

کردی، تا ما را بر کسانی که طاقت درک مفاهیم آن، و قیام به آیاتش را ندارند،

قُلْوَيْنَا لَهُ حَمْلَةً، وَعَرَفَتْنَا بِرَحْمَتِكَ شَرَفَهُ

رفعت و سروری بخشی. (۶) خدایا! چنانکه دل‌های ما را حامل واقعیت‌های

وَفَضْلَهُ؛ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْخَطِيبِ بِهِ ،

آن ساختی، و شرافت و فضیلتش را به ما فهماندی، پس بر محمد خطیب

وَعَلَى آلِهِ الْخُزَانِ لَهُ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَعْتَرِفُ

به قرآن و بر آلس خزانه‌داران قرآن درود فرست، و ما را از کسانی قرار

بِأَنَّهُ مِنْ عِنْدِكَ، حَتَّى لا يُعَارِضَنَا الشَّكُّ فِي

۵۵ که اعتراض دارند: قرآن از جانب توست، تا شک و شباهی در مسیر

تَصْدِيقِهِ، وَلَا يَخْتَلِجْنَا الْرَّيْغُ عَنْ قَصْدِ طَرِيقِهِ.

تصدیق آن، عارض دل‌های ما نشود و انحرافی، ما را از راه راستش باز ندارد.

﴿٧﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْنَا

(۷) خدایا! بر محمد و آلش درود فrust، و ما را از کسانی قرار ده که به ریسمان

مِمَّن يَعْتَصِمُ بِحَبْلِهِ، يَأْوِي مِنَ الْمُتَشَابِهِاتِ إِلَى

محکم قرآن چند می زند، و از متشابهات که محل لغزش عقول است، در پناه

حِرْزٍ مَعْقِلِهِ، وَسِكْنٌ فِي ظِلِّ جَنَاحِهِ، وَيَهْتَدِي

آیات محکمش مأوى می گیرند، و در سایه بال رحمتش آرامش می یابند، و به نور

بِضَوْءِ صَبَاحِهِ، وَيَقْتَدِي بِتَبَلُّجِ اسْفَارِهِ، وَيَسْتَصِبِّحُ

صبحگاهش راه می یابند، و به درخشندگی سپیده‌اش که موجب آشکار شدن حق

بِمَصْبَاحِهِ، وَلَا يَلْتَمِسُ الْهُدَى فِي غَيْرِهِ.

است اقتدا می کنند، و از چراغش، چراغ می افروزنند، و از غیر آن هدایت نمی جویند.

﴿٨﴾ اللَّهُمَّ وَكَمَا نَصَبْتَ بِهِ مُحَمَّدًا عَلَمًا

(۸) خدایا! همان گونه که محمد را به وسیله قرآن نشانه‌ای، برای هدایت

لِلَّهِ لَا لِلَّهِ عَلَيْكَ، وَأَنْهَجْتَ بِالْهُسْبَلَ الرِّضَا إِلَيْكَ؛

به سوی خود نصب کردی و به سبب آل او، راه‌های خشنودی خود را

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ وَسِيلَةً

آشکار ساختی، پس بر محمد و آلش درود فrust، و قرآن را برای ما وسیله

لَنَا إِلَى أَشْرَفِ مَنَازِلِ الْكَرَامَةِ، وَسُلْمَانَ عَرْجُ

رسیدن به بالاترین منازل کرامت، و نزدیکی که به جانب محل سلامت بالا

فِيهِ إِلَى مَحَلِّ السَّلَامَةِ، وَسَبَبَانِجُزِيَّ بِهِ النَّجَاةَ فِي

رویم، و سببی که به وسیله آن، رهایی در عرصه قیامت را پاداش داده

عَرْصَةِ الْقِيَامَةِ، وَذَرِيعَةً نَقْدُمُ بِهَا عَلَى نَعِيمٍ
شویم و وسیله‌ای که از برکت آن در نعمت‌های سرای اقامت وارد گردیم،
دارِ الْمُقاَمَةِ.

قرار ۵۵.

﴿٩﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاحْطُطْ

(۹) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست، و به واسطه قرآن، سنگینی گناهان

بِالْقُرْآنِ عَنَّا ثِقْلَ الْأَوْزَارِ، وَهَبْ لَنَا حُسْنَ

را از دوش ما فرود آر، و زیبایی اخلاق نیکان را به ما عنایت فرما، و ما

شَمَائِلِ الْأَبْرَارِ، وَاقْفُ بِنَا آثَارَ الدِّينِ قَامُوا إِلَيْكَ

را پیرو آثار کسانی قرار ده که همه ساعات شب و قام روز را، به وسیله

بِهِ، آنَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ، حَتَّى تُطَهَّرَنَا

قرآن به بندگی برخاستند، تا جایی که ما را به پاک کنندگی آن، از هر آلوگی

مِنْ كُلِّ دَنَسٍ بِتَطْهِيرٍ، وَتَقْفُوا بِنَا آثَارَ

پاک کنی. و تابع آثار کسانی قرار دهی که به نور قرآن روشنی جستند، و آرزوی

الَّذِينَ اسْتَضْنَوْا وَابْنُورِهِ، وَلَمْ يُلْهِمُمُ الْأَمَلُ عَنِ

بی جا آنها را از عمل برای آخرت غافل نکرد، تا با فریب و نینگ‌هایش آنان را

الْعَمَلِ، فَيَقْطَعُهُمْ بِخُدَّعِ غَرُورِهِ.

به هلاکت اندازد، و از به دست آوردن آخرت باز دارد.

﴿١٠﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ

(۱۰) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست، و قرآن را برای ما زمینه این

لَنَافِي ظُلْمَ الَّيَالِي مُونِسًا، وَمِنْ نَزَغَاتِ الشَّيْطَانِ

منافع قرار ده در تاریکی‌های شب‌ها مونس، و از تحريكات شیطان

وَخَطَرَاتِ الْوَاسِوْسِ حَارِسًا، وَلَاْقَدِ اِمْنَا عَنْ

برای ارتکاب گناه، و خطرات وسوسه‌ها نگهبان، و برای گام‌های ما

نَقْلِهَا إِلَى الْمَعَاصِي حَابِسًا، وَلَاْسِنَتِنَا عَنِ الْخَوْضِ

از حرکت به سوی گناهان بازدارنده، و برای زبان‌هایمان از فرو رفتن در

فِي الْبَاطِلِ، مِنْ غَيْرِ مَا آفَةٌ مُخْرِسًا، وَلِجَوَارِحِنَا

گفتار باطل، - نه به خاطر بیماری-لال گننده، و برای اندام‌مان

عَنِ اقْتِرَافِ الْأَثَامِ زَاجِرًا، وَلِمَا طَوَّتِ الْغَفَلَةُ

از ارتکاب گناه مانع شونده، و برای طومار و اوراق عبرت که

عَنَّا مِنْ تَصْفُحِ الْإِعْتِباْرِ نَاسِرًا، حَتَّىْ تَوْصِلَ إِلَى

دست غفلت آن را در هم پیچیده، گستراننده، تا فهم شگفتی‌هایش

قُلُوبِنَا فَهُمْ عَجَائِبُهُ، وَزَوَاجِرَ أَمْثَالِهِ، الَّتِي ضَعُفَتِ

و پندهای باز دارنده‌اش را که کوه‌های استوار،

الْجِبَالُ الرَّوَاسِيُّ عَلَى صَلَابِتِهَا عَنِ احْتِمَالِهِ.

با وجود صلابت‌شان از تحمل آن ناتوانند، به دل‌های ما برسانی.

(۱۱) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَآدِمَ

(۱۱) خدایا! بر محمد و آلس درود فرست، و به وسیله قرآن آراستگی

بِالْقُرْآنِ صَلَاحَ ظَاهِرِنَا، وَاحْجُبْ بِهِ خَطَرَاتِ

ظاهر ما را تداوم بخش و خطرات وسوسه‌ها را از پنجه انداختن به سلامت

الْوَسُوسُ عَنْ صِحَّةِ ضَمَائِرِنَا، وَاغْسِلْ بِهِ دَرَنَ
 درونهان باز دار، و به سبب قرآن چرك دلهامان، و وابستگی گناهانهان را به
قُلُوبِنَا وَ عَلَائِقَ أَوْزَارِنَا، وَاجْمَعْ بِهِ مُنْتَشَرَ
 وجودمان بشوی، و امور از هم پاشیده ما را به قرآن سامان بخش، و در جایگاه
أُمُورِنَا، وَأَرْوَبِهِ فِي مَوْقِفِ الْعَرْضِ عَلَيْكَ ظَمَّا
 عرض اعمال به پيشگاهت، تشنگی ما را که زايده گرمای آن جاست، به سبب
هَوَاجِرِنَا، وَأَكْسُنَا بِهِ حُلَلَ الْآمَانِ، يَوْمَ الفَزَعِ
 قرآن فرونشان، و در هنگام برانگیختنمان در روز وحشت بزرگ، به وسیله قرآن
الْأَكْبَرِ فِي نُشُورِنَا.
 بر ما جامه امن و امان پوشان.

(۱۲) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْبُرْ
 خدایا! بر محمد و آلش درود فرست، و خلا و شکاف تنگستی و نداری
بِالْقُرْآنِ خَلَّتَنَا مِنْ عَدَمِ الْإِمْلَاقِ، وَسُقِّ إِلَيْنَا بِهِ
 ما را به وسیله قرآن جبران فرما، و به سبب قرآن زندگی فراخ و گسترده و
رَغْدَ الْعَيْشِ، وَخِصْبَ سَعَةِ الْأَرْزَاقِ، وَجَنِّبْنَا
 فراوانی ارزاق را به سوی ما سوق ۵۵، و ما را در سایه قرآن، از خصلت‌های
بِهِ الضَّرَائِبِ الْمَذْمُومَةِ، وَمَدَانِيِ الْأَخْلَاقِ،
 ناپسند و پستی‌های اخلاقی دور کن، و به وسیله قرآن از سقوط در منجلاب
وَاعِصِمْنَا بِهِ مِنْ هُوَةِ الْكُفَّرِ، وَدَوَاعِي النِّفَاقِ،
 کفر، و انگیزه‌های نفاق حفظ فرما، تا قرآن در روز قیامت راهبر و راهنمای

حَتّٰى يَكُونَ لَنَا فِي الْقِيَامَةِ إِلٰى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ
ما به سوی خشنودیت و بھشت‌هایت باشد، و در این جهان
قائیداً، وَلَنَا فِي الدُّنْيَا عَنْ سُخْطٍكَ وَتَعَدّى
از خشمت، و تجاوز از حدودت بازمان دارد، و برای ما
حُدُودِكَ ذائِدًا، وَلَمَا عِنْدَكَ بِتَحْلِيلِ حَلَالِهِ
در پیشگاهت، در حلال دانستن حلالش، و حرام دانستن
وَتَحْرِيمِ حَرَامِهِ شاهِدًا.

حرامش شاهد و گواه باشد.

﴿١٢﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَهُوَنِ بِالْقُرْآنِ

(۱۲) خدایا! بر محمد و آلس درود فرست و هنگام مرگ به سبب قرآن،

عِنْدَ الْمَوْتِ عَلٰى أَنفُسِنَا كَرِبَ السِّيَاقِ، وَجَهَدَ

سختی جان دادن، دشواری ناله کردن، و به شماره افتادن نفس را،

الآنِ، وَتَرَادُفَ الْحَسَارِجِ، إِذَا بَلَغَتِ النُّفُوسُ

آن هم وقتی که جان‌ها به گلو رسند، و گفته شود: چه کسی

الْتَّرَاقِ، وَقِيلَ مَنْ راقٍ؟ وَتَحْلَى مَلَكُ الْمَوْتِ

معالجه‌گر است؟! بر ما آسان فرما. آری، آسان فرما به خصوص

لِقَبْضِهَا، مِنْ حُجُبِ الْغُيُوبِ، وَرَمَاهَا عَنْ قَوْسِ

هنگامی که فرشته مرگ، برای گرفتن جان از پرده‌های غیب آشکار شود، و

الْمَنَايَا، بِأَسْهُمْ وَحْشَةِ الْفِرَاقِ، وَدَافَ لَهَا مِنْ

تیرهای وحشتناک فراق را از کمان اجل به سوی روح پرتاب کند، و از زهر

ذُعَافِ الْمَوْتِ، كَأَسًا مَسْمُومَةً الْمَذَاقِ،
کشنده مرگ، شربتی مسموم برای جان آماده نماید،
وَدَنَامِنَا إِلَى الْآخِرَةِ رَحِيلٌ وَانْطِلَاقٌ، وَصَارَتِ
و کوج کردن و حرکت ما از دنیا به آخرت نزدیک شود،
الْأَعْمَالُ قَلَائِدَ فِي الْأَعْنَاقِ، وَكَانَتِ الْقُبُورُ
و عملها و کردارها، گردن بندهایی بر گردن گردد، و قبرها،
هِيَ الْمَأْوَى إِلَى مِيقَاتِ يَوْمِ التَّلَاقِ.
تا روز دیدار و ملاقات آرامگاه باشد.

(۱۴) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَبَارِكْ لَنَا
(۱۴) خدایا! بر محمد و آش درود فرست، و ورود ما را در خانه
فِي حُلُولِ دَارِ الْبَلِى، وَطَوْلِ الْمُقَامَةِ بَيْنَ أَطْبَاقِ
کهنگی و پوسیدگی، و طول اقامتمان را بین طبقات خاک بر ما مبارک
الثَّرَى، وَاجْعَلِ الْقُبُورَ بَعْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا خَيْرَ
گردان، و قبرها را پس از جدایی از دنیا بهترین منازل مان قرار ده، و
مَنَازِلِنَا، وَاسْعِ لَنَا بِرَحْمَتِكَ فِي ضِيقِ مَلَاحِدِنَا،
تنگی لحد را به رحمت، برای ما وسعت ۵۵، و در برابر حاضران
وَلَا تَفْضَحْنَا فِي حاضِرِ الْقِيَامَةِ، بِمِوْبِقَاتِ
عرصه قیامت، به گناهان هلاک کنندهای که بر گردن ماست رسواهان
آثَامِنَا، (۱۵) وَارْحَمْ بِالْقُرْآنِ فِي مَوْقِفِ الْعَرْضِ
(۱۵) و به سبب قرآن در جایگاه عرض اعمال، بر ذلت و مکن،

عَلَيْكَ، ذُلَّ مَقَامِنَا، وَثَبَّتْ بِهِ عِنْدَ اضْطِرَابٍ
پستی وضع ما ترحم فرما، و هنگام لرزش پل جهنم، لغزش گامهای ما
جِسْرِ جَهَنَّمَ، يَوْمَ الْمَجَازِ عَلَيْهَا زَلَّ أَقْدَامِنَا،
را به وقت عبور از آن به وسیله قرآن استوار ساز، و پیش از برپا شدن
وَنُورِيهِ قَبْلَ الْبَعْثِ سُدَافَ قُبُورِنَا، وَنَجَّنَا بِهِ
قیامت، تاریکی گورهای ما را به قرآن روشن کن، و ما را در سایه قرآن
مِنْ كُلِّ كَرْبِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَشَدَائِدِ أَهْوَالِ
از هر گونه اندوه روز قیامت، و سختی ترس‌های روز بلای بزرگ
يَوْمَ الطَّامَّةِ، ۱۶) وَبَيْضُ وُجُوهَنَا يَوْمَ تَسْوَدُ
و بی‌مانند نجات ۵۵، ۱۶) و روزی که چهره ستم پیشگان
وُجُوهُ الظَّلْمَةِ، فِي يَوْمِ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ،
سیاه می‌شود - روز حسرت و پشمیمانی - چهره‌های ما را سپید کن، و برای ما
وَاجْعَلْ لَنَا فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ وُدًّا، وَلَا تَجْعَلِ
در دل‌های مردم مؤمن، محبت و دوستی قرار ۵۵، و زندگی را بر ما سخت
الْحَيَاةَ عَلَيْنَا نَكَّدًا.
و دشوار مکن.

۱۷) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، كَمَا
خدایا! بر محمد بنده و رسول درود فرست، در برابر این که، پیام دینت را
بَلَّغَ رِسَالَتَكَ، وَصَدَعَ بَأْمِرِكَ، وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ.
به مردم رساند، و فرمانت را آشکار کرد، و نسبت به بندگان خیرخواهی فرمود.

﴿۱۸﴾ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا صَلَوَاتَكَ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ

(۱۸) خدایا! پیامبر ما را که درودت بر او و بر آلس باد،

آله - يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَقْرَبِ النَّبِيِّينَ مِنْكَ مَجِلسًا،

روز قیامت از مقرب ترین پیامبران،

وَأَمَّا كَنَّهُم مِنْكَ شَفَاعَةً، وَأَجَلَهُمْ عِنْدَكَ

واز نظر شفاعت در پیشگاهت، از نیرومندترین آنان، و از جهت منزلت و مقام

قَدْرًا، وَأَوْجَاهُهُمْ عِنْدَكَ جَاهًا.

از والاترین آنان، و از نظر جاه و آبرو، آبرومندترین آنان قرار ۵۵.

﴿۱۹﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَسَرِّفْ

(۱۹) خدایا! بر محمد و آلس درود فrst، و بنیانش را

بُنْيَانَهُ، وَعَظِيمُ بُرْهَانَهُ، وَثَقَلَ مِيزَانَهُ، وَتَقَبَّلَ

برتری ۵۵، و دلیل و برهانش را بزرگ و با عظمت فرما، و میزانش را سنگین کن،

شَفَاعَتَهُ، وَقَرِبَ وَسِيلَتَهُ، وَبَيْضَ وَجْهَهُ،

و شفاعتش را بپذیر، و وسیله اش را نزدیک فرما، و رویش را سپید کن،

وَأَتِمَّ نُورَهُ، وَارْفَعْ دَرْجَتَهُ، وَأَحِينَا عَلَىٰ سُنْتِهِ،

و نورش را کامل، و درجه اش را بلند ساز، و ما را بر روش او زنده بدار،

وَتَوَفَّنَا عَلَىٰ مِلَّتِهِ، وَخُذْ بِنَامِنْهَا جَاهَهُ، وَاسْلُكْ بِنَا

و بر آیینش بهیان، و ما را در راهش قرار ۵۵، و در راه او

سَبِيلَهُ، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ طَاعَتِهِ، وَاحْشُرْنَا

راه بر، و از اهل طاعتش قرار ۵۵، و در گروه او

فِي زُمْرَتِهِ، وَأَوْرَدْنَا حَوْضَهُ، وَاسْقَنَا بِكَاسِهِ؛

محشور کن، و به حوضش وارد فرما، و از جامش سیراهمان کن.

﴿٢٠﴾ وَصَلِّ - اللَّهُمَّ - عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، صَلَاةً

(۲۰) و بر محمد و آلس درود فرست؛ درودی که

تُبَلِّغُهُ بِهَا أَفْضَلَ مَا يَأْمُلُ مِنْ خَيْرِكَ، وَفَضْلِكَ

به وسیله آن او را به آنچه که از خیر و احسان و کرامت

وَكَرَامَتِكَ؛ إِنَّكَ ذُورَ رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَفَضْلٌ كَرِيمٌ.

امید دارد برسانی، همانا تو صاحب رحمت گستردگی و احسان گران قدرگی.

﴿٢١﴾ اللَّهُمَّ اجْزِهِ بِمَا بَلَّغَ مِنْ رِسَالاتِكَ،

(۲۱) خدایا! به خاطر این که پیامهایت را رساند، و آیات

وَأَدَّى مِنْ آيَاتِكَ، وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ، وَجَاهَدَ

را به سوی مردم برد، و برای بندگان خیرخواهی کرد،
فِي سَبِيلِكَ، أَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ أَحَدًا مِنْ

و در راهت جهاد کرد، پاداشی به او عنایت فرما، برتر از

مَلَائِكَتِكَ الْمُقرَّبَينَ، وَأَنْبِيائِكَ الْمُرْسَلِينَ

پاداشی که به هر یک از فرشتگان مقریبت، و انبیای مرسل

الْمُصْطَفَىينَ؛ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ

و برگزیدهات عنایت فرمودی، سلام و رحمت و برکات خدا،

الظَّاهِرِينَ، وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ.

بر او و بر اهل بیت پاکیزه و پاکش باد.

